

AMS Koerier

2008 nr 2

Lespakket

Twee PABO studenten van de GH in Zwolle en een groepje vrijwilligers van de AMS, hebben een lespakket "Safarikids" ontwikkeld voor de basisschool.

De GH-studenten Elise van Liene (uit Hoogeveen) en Jannie Troost (uit Zwolle) mochten als vertegenwoordigers van de Gereformeerde Hogeschool tijdens het HBO-congres een "etalage" inrichten over *Safarikids*. De bezoekers van het congres toonden veel belangstelling voor het lespakket. Onder de belangstellenden bevond zich ook minister-president Balkenende. Informatie over "Safarikids" is te vinden op onze website. Daar is het ook te bestellen.

Afrikaloop 2008

De eerstvolgende Afrikaloop is van 18 tot en met 24 oktober. In de herfstvakantie loopt deze prachtige route door Drenthe, Friesland en de kop van Overijssel.

Daarmee wordt verder gebouwd aan de voorzieningen van de nachtopvang voor straatkinderen in Ghana en hulp aan kinderen in Kenia. Zeven dagen lang wordt een prachtige route gelopen door een afwisselend herfstlandschap. Het unieke van deze route is, dat het de vorm heeft van Afrika. Elke dag is er een etappe van ongeveer 25 km. Wandelaars lopen van plaats tot plaats. Als

u één, of enkele dagen wilt lopen is dat natuurlijk ook mogelijk. U start dan op de, door u gewenste dag, in de desbetreffende plaats. Naast het inschrijfgeld dat u betaalt voor deelname, is het leuk om sponsors te zoeken en op die manier bij te dragen aan een goede opbrengst voor dit jaar. Voor de eerste vijftig deelnemers kunnen we een slaapplek en maaltijden verzorgen tegen een kleine vergoeding. Uniek is dat we samenwerken met een diversiteit aan plaatselijke kerken uit allerlei geloofsrichtingen. Meer informatie over de Afrikaloop is op de site te vinden.

Kinderen in de dagopvang

In mei van dit jaar zijn Henk en Wilma van der Vinne samen met Douwe en Greke Douwstra uit Emmen voor een bezoek aan het project onder straatkinderen in Takoradi, Ghana. Wilma tekende het volgende op in haar dagboek.

De nieuwe dagopvang functioneert ruim een jaar. Dagelijks lopen kinderen bij ons naar binnen die hun verblijf hebben in één van de arme dorpjes die tegen de stad aanliggen zoals er slums zijn rondom elke stad. Ze krijgen iets te eten, waar nodig een stukje zorg, kunnen zich verfrissen en worden educatief en recreatief bezig gehouden door de medewerkers die er hun handen vol aan hebben. Het aantal varieert van enige tientallen tot omstreeks honderdtachtig kinderen. De dagelijkse aanvullende zorg voor hun kinderen, heeft het project bij familieleden en anderen die de kinderen in de nacht onderdak geven in de dorpjes, een goede naam en een breed draagvlak gegeven. Het fasegewijs opbouwen van dagopvang naar

nachtopvang is een schot in de roos gebleken! Het weerzien met de kinderen is hartverwarmend. Ze zingen hun welkomstlied en daarna barst het feest weer los. Ze dansen op het ritme van de trommels. De meegebrachte ballonnen die we gratis meekregen van Office Centre vinden hun weg. Bij de één in de broekzak als een kostbare schat, bij de ander direct hoog in de lucht. We zijn geroerd door al die "schoffies". Een klein jongetje klimt bij Henk op schoot. Ook al bij ons vorige bezoek blijkt hij erg in zichzelf gekeerd en als hij even zit en de warmte indrinkt, begint hij spontaan roerloos te huilen. Op beide wangen trekt een dikke traan een recht spoor naar beneden: zijn ogen staan vol water! Daarna is hij Henk zijn vriend en loopt de

hele tijd lachend achter hem aan. De kleintjes vallen snel in slaap op zo'n veilige schoot. Sommigen zijn prima gewend om te slapen op de betonnen vloer. Zich veilig voelend in de omgeving. Er is een tienermoeder bij die haar kleine baby ondertussen de borst geeft. De kinderen laten ons zien welke spelletjes ze kennen. Vaak leerden ze die al van eerdere bezoekers. Ook wij leren hen weer wat nieuwe Nederlandse spelletjes. Het valt op dat er veel kleine meisjes zijn, die een klein broertje of zusje op de rug dragen. Ze hebben de zorg terwijl ze zelf nog een kind zijn! Deze kinderen kunnen niet meedoen met de spelletjes, want ze durven het kleintje niet alleen te laten. Greke en ik nemen die zorg soms even over door de kleintjes op schoot te nemen, zodat de kinderen even weer kind kunnen zijn en meespelen met de rest. Zodra Lucy met een taxi terugkomt blijkt die vol eten te zijn. Wat er dan gebeurt, is niet te beschrijven. Als hongerige wolven vecht elk kind om de eerste plaats. Het aantal decibellen doet de oren springen! Wanneer krijgt een kind hier een bakje gebakken rijst met kip en een pakje drinken? Daar plegen ze bij wijze van spreken graag een moord voor! Voor de medewerkers kost het moeite om zich staande te houden. Orde aanbrengen lukt niet. Het duurt bijna een uur voordat alles eerlijk is verdeeld. Een

jongetje heeft het binnen twee minuten leeg en voegt zich opnieuw in de rij wachtenden! Anderen nemen er wat meer tijd voor, maar het is opvallend dat de meesten snel huppelend naar het dorp en hun verzorgers terugkeren met de schat op hun hoofd. Het pakje drinken en de ballon erbovenop. Ze laten het trots zien aan het enkele familielid of de verzorger die ze nog hebben en delen het met hen en met hun broertje of zusje thuis. Deze kinderen hebben vandaag de dag van hun leven! Op een andere dag delen we de kleding uit die we van mensen uit Nederland hebben meegekregen. De kinderen stralen van oor tot oor! Het jongetje dat huilde bij Henk op schoot is zó blij, dat hij voortdurend zijn nieuwe broek uit en weer aan doet! Na verloop van enige tijd lopen alle kinderen in een mooi nieuw T-shirt, broek of nieuw rokje.

Project

Onze indruk van de nieuwbouw is overweldigend: een jaar geleden was er geen stafhuis en geen eetzaal met keuken voor het opvanghuis. Nu liggen beide gebouwen te schitteren in de Afrikaanse zon en ziet het er erg imposant uit. We logeren in het stafhuis wat een uitstekende plek is voor ons om te zijn. Tot dit

bezoek verbleven we altijd in een hotel. Niet eerder verbleven we zó comfortabel in Afrika: een goed bed en prima sanitaire voorzieningen en het project om de hoek. Het gebouw bestaat uit twee woningen onder één kap. Sammy en Lucy bewonen de ene helft en de andere zal in de nabije toekomst bewoond worden door personeel. Aangezien dat nu nog niet noodzakelijk is, wordt het als gastenverblijf gebruikt voor AMS bezoekers en voor collega's van Sammy die Bijbelvertaler is bij de organisatie Wycliffe. Zo doen ook Sammy en Lucy hun werk onder onze kinderen als vrijwilligers. Een uniek feit in Afrika! De nieuwgebouwde keuken is super! Er wordt momenteel gewerkt aan het afwerken van de vloer in het gebouw. De rode betonverf is nog nat. Het zal ook nat blijven omdat een geweldige wind de regen naar binnen heeft geblazen onder de deur door en het werk aan de vloer heeft stuk gemaakt. In de tijd dat wij er zijn wordt besloten om plavuizen te leggen. Vooral in een eetzaal gemakkelijk om schoon te houden. Het kost wat, maar voor de toekomst ook beter omdat het onderhoudsvrij is. Overigens zal de eetzaal multifunctioneel gebruikt worden: dus bij gelegenheid voor allerlei groepsactiviteiten en ook als studieruimte.

Slumbs

Bij ons bezoek aan een tweetal dorpjes in de directe omgeving van het project, ontmoeten we de verzorgers van onze kinderen: veelal bejaarde oma's, of een vrouw die de zorg op zich nam nadat de ouders zijn overleden: "tante" worden ze veelal genoemd. Heel af en toe nog een eigen moeder, veelal zonder vader die is overleden of elders zijn geluk zoekt. De mensen wonen niet beter als de geiten in hun stal. We zijn onder de indruk van de veerkracht van deze arme bevolking en de treurige omstandigheden waarin ze wonen: geen water, vaak geen eten, geen school en geen zorg. Eén van de meisjes laat trots het huisje zien waar ze woont en stelt haar moeder aan ons voor. In zo'n huisje zou bij ons nog geen hond mogen wonen. We ontmoeten de chieft van het dorp waar de meeste van onze kinderen vandaan komen. Bij de plaatselijke shop haalt Lucy twee flessen alcoholische drank, die we volgens de traditie horen aan te bieden. Een fles gin en een fles amandellikeur. De broer van de chieft laat ons binnen in zijn huis. De chieft verkleedt zich snel, doet zijn pronkgewaad aan en maakt alles klaar voor de officiële ontmoeting die buiten wordt gehouden: Een paar bankjes met wat plastic stoeltjes sieren het dorpsplein. De act van beide gebroeders is aandoenlijk om alle poppenkast die ze ervan maken. De bewaker van het project heeft de ontmoeting georganiseerd, hij komt uit dit dorp. Hij moet lachen om de vertoning. De chieft praat niet zelf tegen zijn gasten, maar via een andere man, zijn "linguist". Deze man heet ons namens de chieft van harte welkom en vertelt dat de chieft ons alle vrijheid en ondersteuning geeft voor wat wij doen op het project en bij onze bezoeken aan het dorp. Hij bedankt ons dat we de kinderen helpen. Vervolgens biedt hij de drank aan de chieft aan. De fles gin wordt geopend en een limonadeglas volgegoten! Wij vrezen al dat we er ook uit moeten drinken, maar dat gelukkig niet. Er wordt een heidens ritueel uitgevoerd. De gin giet hij bij beetjes uit op de grond. De drank wordt geofferd aan de geesten van de doden. Hebben zij ook wat en worden zo rustig gestemd. Zij geloven dat die daar nog zijn. Even later bidt hij tot Jezus en Hem wordt een zegen gevraagd over ons werk. We hebben de zekerheid dat al hun "goden" ons nu gunstig gestemd zijn! De bewaker ligt in een deuk! Wij vragen ons af wie hier nu lacht om wie en we

Als geiten
in een stal!

voelen ons enigszins ongemakkelijk bij de vertoning waaraan ze zelf zoveel lol beleven. Ten slotte drukken ze ons de hand en weten we dat we meer dan welkom zijn. De mensen zijn allerhartelijkst in de dorpjes en behalve een enkele

uitzondering is iedereen blij met onze aanwezigheid.

Oudere kids uit de stad

Een aantal oudere kinderen bezoeken al enkele jaren het project en leven voornamelijk in het centrum van de stad. We ontmoeten Bedua, die bijna klaar is met de kappersopleiding. Het is een prachtige jonge vrouw geworden, die durft te praten, terwijl ze schuchter en verlegen was, toen we haar ruim twee jaar geleden leerden kennen en ze aan de opleiding begon. Matthew is geslaagd voor het vak van elektro-wikkelaar en viert zijn "outdoring", een typische Ghanese gewoonte als iemand zijn diploma krijgt. Er wordt getrakteerd op frisdrank en op een warm broodje! Matthew geeft zijn leermeester een geit en krijgt bij een toespraak zijn diploma. We hebben een gesprek met drie straatmeiden: Linda, Ruth en Mary. Ze hebben alle drie een vraag voor ons. Met Linda en Ruth zijn we er snel uit, die vragen toestemming om verder te mogen leren! Maar dan komt Mary. Ze is nu 16 en een stevige dame die meent te weten wat ze wil! Ze weigert te praten en zit stikvol verdriet en bitterheid. Uiteindelijk komt het eruit met veel tranen en schreeuwen. Ruth bemoeit zich ermee en de beide dames vliegen elkaar in de haren. We krijgen ze bijna niet meer rustig. Linda en Ruth worden de kamer uitgestuurd en dan gaan we met Mary verder. Samen komen we er voor dit moment uit. Het is een lief meisje met een bijzonder moeilijk karakter, gevormd door verwerping en het straatleven. Douwe en Greke zijn onder de indruk van het project en de kinderen. Wat de stad betreft zegt Douwe achteraf: "Teveel indrukken om dat te verwoorden." In het

bestuur vertelt hij later over zijn ervaringen in Ghana: "Een geweldig indrukwekkende reis en een verblijf in een volstrekt chaotische samenleving die op de één of andere manier ook nog georganiseerd is. Het is een ware struggle for life. Dat het project

hier in Nederland en ook in Afrika met zo'n handjevol mensen wordt gerealiseerd, mag een volstrekt wonder heten! Kinderen die meestal uit moeilijke thuissituaties komen, mogen huilen, blij zijn en daarom binnen het project ook gewoon kind zijn. Het project ligt midden in een nieuwbouw villawijk en wordt goed beschermd door de omheining en de watchman (bewaker). De arme, omringende dorpjes, ontvangen ons vriendelijk en warm. Het lijkt dat ze goed beseffen dat we hen helpen. Transport is nog een heikel punt, omdat Sammy's auto stuk is. Ook de selectie van kinderen, die er straks mogen slapen wordt een lastige opgave voor de coördinatoren. Ik geloof in zulke kleinschalige projecten. Mijn kijk op dit project is zeker versterkt."

Sponsornieuws

Wilde Ganzen besloot om de opbrengst van de Afrikaloop van 2007 met 70% te vermeerderen. Voor de loop van 2008 is nog niet duidelijk of ze daar ook aan kunnen bijdragen. Daarover zijn we nog in gesprek. De NCDO heeft opnieuw een subsidie toegekend, deze keer van € 23.000,- Daarnaast heeft het echtpaar wat ons geregeld geld schenkt voor de bouw, geholpen met een bedrag voor de inrichting van de keuken, die zij ook al gefinancierd hebben. Zij hebben nu een bedrag van € 25.000,- geschonken die we mogen gebruiken voor de bouw van de eerste slaapvleugel. Met al deze bedragen kunnen we de bouw van de nachtopvang voortzetten. Sammy schrijft dat de bouw start in september, omdat er nu nog teveel regen valt die de start bemoeilijkt.

Crisis Kenia

De voedselprijzen zijn in Kenia enorm gestegen en dat veroorzaakt een steeds stijgende inflatie die ons hier voor zorgen stelt.

In de regelmaat van contacten die we met William Otieno hebben via mail en sms, blijkt dat de voedselprijzen gigantisch gestegen zijn. Er is daardoor op dit moment sprake van een inflatie van 22%. Het bestuur van de AMS heeft hierdoor de begroting moeten bijstellen met € 10.000,- zodat het tekort oploopt. Dat moet helaas, want we kunnen niet verwachten dat ze in Kenia op voedsel moeten beknibben voor de zestig kinderen. Niet alleen in Kenia, maar de voedselcrisis is een wereldwijd probleem. VN-chef Ban Ki Moon zei op een topeverleg dat er jaarlijks tussen de 15 en de 20 miljard dollar voor voedselproductie nodig is om de honger wereldwijd te bestrijden. Het

Wereldvoedselprogramma (WFP) van de Verenigde Naties geeft 1,2 miljard dollar (775 miljoen euro) uit om tientallen miljoenen mensen in ontwikkelingslanden van voedsel te voorzien. Door de voedselcrisis komen mensen in meer dan zestig landen in de problemen

Job

Job, één van de oudste kinderen uit Karungu, schrijft ons een mail uit Kakamega. Hij werkt daar en heeft daar midden in het geweld gezeten. Hij schrijft: "Ik wil God danken voor de genade die hij mijn familie van de Andreas Manna Foundation heeft gegeven. We hebben zware tijden gehad in Kenia, maar

niemand van ons heeft zijn leven verloren. Het is goed om te horen dat het goed gaat met jullie in Holland. Ik hoop voor Kenia hetzelfde. Ondanks dat de leiders, waarop wij onze hoop vestigen, ons hebben laten vallen, weten we dat onze God ons nooit laat vallen. Het is lang geleden (december) dat ik de mail gecheckt heb, maar ik ben uitzinnig van blijdschap dat ik mijn eerste mail van mijn geliefde ouders kreeg. Ik heb nu computercursus en heb mijn rijbewijs gehaald. Ik ben dankbaar om de vruchten van mijn werk te zien en van jullie support en gebed. Dat God jullie zegent!"

- **AMS De Schoof 13 7908 NS Hoogeveen**
- **tel: 0528~273 161 www.andreamanna.org**
- **info@andreamanna.org**
- **NL: ABN Amro Beilen 49 28 23 308**
- **Postbank 68 94 101**
- **België ING Tongeren 335 0527700 66**
- **Missie en doel: Jesaja 54**
- **Uitvoering en beleid: Jesaja 43: 16-21**